

سریال دارک - باران بوادر-۲۰۱۷

لونیس هافمن (یوناس کانوالد): دیروز، امروز و فردا پشت سر هم نیستن، بلکه به صورت به حلقه بدون پایان به هم متصل شدن ، همه چیز به هم وصله. اوضاع فقط وقتی تغییر می‌کنه که ما اونا رو تغییر بدیم؛ اما تو مجبوری این کارو بکنی. اشتباهی که در همه تفکرات ما وجود داره اینه که هریک از ما معتقدیم موجودی مستقلیم؛ اما واقعیت اینه که همه ما تنها کسبر کوچکی از به مجموعه بی نهایت هستیم. فقط وقتی خودمون رو از احساسات خلاص کنیم، می‌تونیم واقعا آزاد باشیم، وقتی راضی بشیم عزیزترین چیز خودمون رو فدا کنیم.

عکس: مهدی محبی پور، میزان

مهران مدیری: موضوع وطن است

ایسنا نوشت: مهران مدیری در تازه‌ترین ویدئویی که از خود منتشر کرده، گفته است: «هر اثری را که در طول این سال‌ها ساختم اعم از سریال یا هر نوع کار دیگری، خالق این آثار من هستم اما مالکش من نیستم. مالیکت هر اثری که در تلویزیون ساخته می‌شود، چه توسط چه دیگران، با سازمان صداوسیماست و تصمیم برای پخش و پخش نشدن هر برنامه‌ای هم بر عهده صداوسیماست.» او درباره اتفاقات اخیر، با تأکید بر تمامیت ارضی کشور تأکید کرده است: «نکته‌ای که این روزها خیلی دربار‌اش حرف زده و بر آن تأکید می‌شود، موضوع وطن است. موضوع خاک است. موضوع امنیت ملی و تمامیت ارضی است. طبیعی است هر کسی که در این کشور به دنیا آمده، تلاش کرده دربار‌اش حرف زده و بر آن تأکید می‌شود، موضوع وطن است. تمامیت خاکش. کدام ایرانی را می‌شناسیم که یک وطن تکه‌پاره و ازهم‌سپیخته را بخواهد؟ قطعا هیچ ایرانی با هیچ قومیت و هیچ شکل و شمابلی که در این سرزمین زندگی کرده یا زندگی می‌کند، نمی‌بیند که عاشق خاکش نباشد و تمامیت خاکش را نخواهد. این بدیهی است؛ همه ما عرق ملی از مهم‌ترین مسائللمان است و عرق ملی را همیشه داشتیم، داریم و خواهیم داشت.» مدیری در ادامه با گفتن جمله «و اما دیگران…» افزوده است: «دیگرانی نه از این کشور، دیگرانی نه از این مردم، در طول این سال‌ها هر وقت اتفاقی در این مملکت افتاده است، همیشه خواسته‌اند که آن اتفاق، مردم و حتی آدم‌ها را به نفع خودشان مصادره و ضبط کنند. این خیلی ناجوانمردانه است. بهترین تصمیم را مردم برای کشورشان می‌گیرند. بهترین تصمیم را مردم ایران برای کشورشان می‌گیرند. مردم شریف، باهوش و دوست‌داشتنی.» این بازیگر و کارگردان درباره فضای مجازی اشاره کرده است: «همیشه با فضای مجازی مسئله داشتیم، سال‌ها گفتم و باز هم می‌گویم فضای مجازی علاوه بر خوبی‌هایش مضرات بسیاری هم دارد. کمی باید مراقب خودمان در فضای مجازی باشیم. این همه نقل‌قول‌های عجیب و غریب، اخبار عجیب و غریب و گفته‌های عجیب و غریب و هزار چیز دیگر که هم ادیتمان می‌کند و هم باعث می‌شود نسبت به خودمان، وقایع و آدم‌ها اشتباه کنیم.» مدیری در پایان این ویدئو گفته است: «میدوارم بهترین برای مردم ایران اتفاق بیفتد. امیدوارم به روزهای روشن، امیدوارم به روزهای خوب و حال بهتر. امیدوارم خداوند همه مردم ایران و همه ما را در آغوش خودش بگیرد.»

اثرانگشت در فضا

تلسکوپ فضایی جیمزوب تصویری خاص از اثرانگشت ستاره‌ها گرفته است. ۱۷ حلقه در این تصویر، نشان‌دهنده بیش از یک قرن کردوغبار ستاره است. تلسکوپ فضایی جیمزوب در چند ماه اخیر موفق به شکار مجموعه‌ای زیبا از ستاره‌ها و کهکشان‌ها شده است. اکنون نیز با یک شاهکار باورنکردنی دیگر از این تلسکوپ روبه‌رو هستیم. تلسکوپ جیمزوب تصویر منحصربه‌فردی از ۱۷ حلقه گرفته است که ناسا آن را اثرانگشت می‌خواند. این تصویر علاوه بر زیبایی برای علم نجوم اهمیت بسیاری دارد. حلقه‌های مه‌آلود در تصویر جدید تلسکوپ فضایی جیمزوب، حاصل دو ستاره هستند که در فاصله کمی بیشتر از پنج هزار سال نوری از زمین قرار دارند. اساسا هر بار که جریان گاز درخشان ستاره‌ها در هم می‌آمیزد، حلقه‌ای غبارآلود شکل می‌گیرد. ناسا این حلقه‌ها را با عنوان «اثر انگشت» ستارگان نام می‌برد. نکته جذاب در مورد این حلقه‌ها این است که به دانشمندان در محاسبه‌کردن گذر زمان کمک می‌کنند. هر یک از این ۱۷ حلقه نشان‌دهنده ملاقات ستارگان است، دقیقا همان‌گونه که هر حلقه درخت نشان‌دهنده یک سال از زندگی آن است. رایان لائو ستاره‌شناس و نویسنده اصلی این مطالعه در بیانیه‌ای گفت: ما در حال حاضر به بیش از یک قرن تولید کردوغبار از این سیستم نگاه می‌کنیم. همچنین این تصویر نشان می‌دهد تلسکوپ جیمزوب چقدر حساس است. به گفته لائو، بیش از تلسکوپ جیمزوب، ستاره‌شناسان با کمک تلسکوپ‌های زمینی می‌توانستند فقط دو حلقه غبار را ببینند.

دیالوگ روز

۲۲ ربيع الاول ۱۴۴۴ • ۱۹ اکتبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۳۹۸ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۴۲

اذان صبح فردا ۴:۵۱ • طلوع آفتاب ۶:۱۵

گفت‌وگو چاره کار نیست

از زمان شروع اعتراضات سراسری در ایران که در حدود یک ماه از آغاز آن می‌گذرد، مسئولان کشور در سطوح و دستگاه‌های گوناگون معترضان را تشویق به گفت‌وگو کرده‌اند که البته هیچ‌کدام به اندازه فراخوان رئیس قوه قضائیه بازخورد نداشته است.

در مورد اینکه برای گفت‌وگو دیر شده است یا صحت‌سنجی دعوت مسئولان امر به گفت‌وگو، نظرات و تفسیرهای گوناگونی ارائه شده است. اما مغفول‌ماندن یک نکته مهم سبب شد تا نگارنده نگاهش این نوشته را آغاز کند.

جامعه‌شناسان و محققان حوزه علوم سیاسی، جوامع مدرن را به سه دسته تقسیم می‌کنند که عبارت‌اند از: شهروندان، حوزه عمومی و دولت به معنی تمام دستگاه‌ها، قوا و نهادهای حکومتی. حوزه عمومی در این میان از دو بخش بزرگ جامعه مدنی و رسانه‌ها تشکیل شده و نقش واسط را میان شهروندان و دولت ایفا می‌کند. در حقیقت حوزه عمومی با حضور مستمر میان شهروندان، نظرات این بخش جامعه را به گوش مسئولان می‌رساند و از طرفی هم به‌مثابه بازوهای دولت در جهت درونی‌سازی ارزش‌ها و هنجارها در میان مردم عمل می‌کند.

با این اوصاف، گفت‌وگو بیش از اینکه باید میان دولت و مردم در جریان باشد، ابزاری بین خود شهروندان است تا سطح نظرات و آگاهی خود را ارتقا بخشند. آنچه در حکومت‌های طراز اول و استاندارد مسئولیت دولت تلقی می‌شود، نه ایجاد زمینه مناسب برای گفت‌وگو، بلکه تسهیل این فرایند است. به عبارت دیگر، دولت در کشورهای توسعه‌یافته موظف است تا از فعالان حوزه عمومی، مشتعل بر انجمن‌های محلی، سازمان‌های مردم‌نهاد، رسانه‌ها، تریبون‌های آزاد و… حمایت کند تا به‌عنوان ابزار مناسبی برای تعامل و گفت‌وگوی شهروند-شهروند از یک سو و انتقال افکار عمومی و نظرات به قوای حاکم از سوی دیگر، ایفای نقش کند.

نقش تسهیلگری دولت در برابر نقش مؤسس آن قرار دارد و این مهم را می‌رساند که دخالت مستقیم دولت در شکل‌دهی به حوزه عمومی نهائیا بی‌باعتدای به جامعه مدنی و شکل‌گیری نهادهای دولت‌ساخت منجر خواهد شد که متأسفانه تا حدود زیادی در کشور ما همین تلقی از حوزه

یک گام به عقب

نشریه هاروارد در تحقیقی به وضعیت تبعیض جنسیتی در جهان در زمینه اقتصاد و فعالیت‌های زنان در حیطه کار و کارآفرینی پرداخته و آن را نشان‌های از عقب‌گرد دانسته است. در این گزارش و تحلیل آمده است: «در تمام نقاط جهان برای بهبود کیفیت زندگی خود با دریافت حقوق بالاتر می‌توان از مرزهای بین‌المللی عبور کرد. این جابه‌جایی نیروی کار فرایندی است که در آن کارگران برای فرصت‌های اقتصادی و زندگی بهتر مهاجرت می‌کنند. این روند به مردم قدرت می‌دهد تا استانداردهای زندگی خود را بالا ببرند. با این حال، محدودیت‌ها در برخی کشورها، زنان را از مشارکت عادلانه در جابه‌جایی نیروی کار منع می‌کند و سبب می‌شود تا آنها شانس کمتری برای برخورداری از شکوفایی اقتصادی داشته باشند؛ بنابراین زنان اغلب نمی‌توانند از ثمرات جابه‌جایی نیروی کار، یعنی پول و آزادی بهره‌مند شوند و در وضعیت اقتصادی-اجتماعی پایینی قرار می‌گیرند و نمی‌توانند وضعیت بهتری برای معاش خود یا خانواده‌شان فراهم کنند. زنان شاغل در فیلیپین و نپال به دلیل قوانین ممنوعیت جابه‌جایی که از سوی کشورهای‌شان وضع شده است، ازجمله زنان آسیایی شاغل هستند که نمی‌توانند از مزایای مهاجرت نیروی کار بهره ببرند. در این تحلیل پیشنهاد شده تا در این کشورها برای اجازه‌دادن به زنان برای دستیابی به موقعیت اقتصادی بالاتر هم برای خود و هم برای خانواده‌شان، کشورها ابتکاراتی را برنامه‌ریزی کنند. شکاف دستمزد کارگران در کشورهای درحال‌توسعه و توسعه‌یافته یکی از بزرگ‌ترین انحرافات اقتصادی است. وقتی مردم از مهاجرت به خارج از کشور منع می‌شوند، نمی‌توانند از حق افزایش درآمد به واسطه مکان استفاده کنند. آنها از دستمزد اضافی که یک کارگر با همان بهره‌وری می‌تواند در یک کشور ثروتمندتر در مقابل یک کشور فقیرتر دریافت کند، برخوردار نمی‌شوند. البته موانع جابه‌جایی نیروی کار عمدتا در کشورهای ثروتمند ایجاد می‌شود؛ کشورهایی که به دنبال محدودکردن مهاجرت هستند. این کشورها بر این باورند که مهاجران تعادل قدرت را در سیاست تغییر می‌دهند و حفظ هویت‌های فرهنگی موجود

♦ دریاچه طبیعی عباس‌آباد بهشهر که بیش از ۱۰هکتار وسعت دارد، در سال‌های اخیر به دلیل خشک‌سالی و عدم استفاده بهینه از آب دریاچه رو به خشکی نهاده است. عکس: مهدی محبی پور، میزان

عمومی وجود دارد و بسط آن در حوصله این یادداشت نمی‌گنجد. بنابراین اینکه مسئولان در قوای سه‌گانه معترضان را به گفت‌وگو دعوت می‌کنند، بیش از هر چیزی نشان‌دهنده یک خلا بزرگ در کشور و شاهد مثال این مطلب است که عملا حوزه عمومی هنوز در کشور به صورت کامل فعال نشده است. در حقیقت دولت‌های مدرن به جای صرف هزینه و وقت برای گفت‌وگوی مستقیم با مردم که به دلیل جمعیت بالا و پیوروکراسی اداری عملا غیرممکن است، تمرکز خود را بر رونق نهادسازی اجتماعی نهاده‌اند تا با اطلاع دقیق از افکار عمومی، نسبت به تغییر ساختارها، روش‌ها، قوانین و حتی سیاست‌های کلان اقدام کرده و از این طریق پویایی و حیات سیستم را تنظیم کنند.

در جریان است، واکنش مناسب از سوی مقامات دولتی باید در وهله اول تأیید دریافت پیام معترضان و در گام بعدی، آغاز فرایند اصلاح رویه‌ها، مقررات و قوانین مربوطه باشد. در پرونده باز کنونی، برای مثال محبت «حجاب اجباری» یکی از کلیدواژه‌ها و شعار مطرح از سوی معترضان بوده است؛ با این حال کمتر اظهارنظری از سوی مسئولان درباره تغییر وضعیت موجود صورت گرفت و بیشتر واکنش‌ها بر مدار موضوعاتی از قبیل برخورد با «اغتاششگران»، دشمنان پشت پرده و مضرات فضای مجازی شکل گرفت. حتی چنان‌که دیدیم دعوت به گفت‌وگو نیز در شرایط کنونی چندان مورد توجه قرار نگرفت.

واضح است که اگر رسانه‌ها، جامعه مدنی و به‌طور کلی حوزه عمومی به صورت تأثیرگذاری در کشور شکل می‌گرفت و سازوکار گفت‌وگو میان شهروندان، بیان نظرات و در نهایت افکارسنجی را به درستی ایجاد می‌کرد و دولت مستقر نیاز سیاست‌ها، قوانین، ساختارها و هنجارهای تثبیت شده و مورد حمایت را بر مبنای مطالبه عمومی، خواست اکثریت و با در نظر گرفتن حقوق شهروندی اقلیت تنظیم می‌کرد، امروز شاهد این دست از اعتراضات پرهزینه

برای مردم و کشور نبودیم. اظهارنظر اخیر رئیس‌جمهور مبنی بر بازنگری در ساختارهای فرهنگی و تغییر قوانین و همچنین خبر یک نماینده مجلس از طرح ساماندهی تظاهرات و اعتراضات مردمی، نقطه‌های روشنی است که امیدواریم با پیگیری سریع و قاطع، نهائیا آرامش را به جامعه از طریق پاسخ مناسب به درخواست معترضان بازگرداند.

♦ **دانشجوی دکتری حقوق عمومی دانشگاه تهران**

به دست می‌آورند، یکی از بزرگ‌ترین منابع درآمد ارز خارجی در فیلیپین است.

به‌طور مشابه، در نپال تعداد کارگران زن مهاجر در دهه گذشته به‌طور درخور توجهی افزایش یافته است. طبق گزارش زنان سازمان ملل و بر اساس سرشماری ملی جمعیت سال ۲۰۱۱ زنان درحال‌حاضر تقریبا ۱۳ درصد از کل جمعیت فعال در نپال را تشکیل می‌دهند. زنانه‌شدن فراینده مهاجرت بین‌المللی با افزایش تقاضای جهانی برای کارگران خانگی مرتبط است. مانند کارگران خانگی فیلیپینی، زنان نپالی سبب افزایش نقدینگی برای کشور خود می‌شوند و این روند به آنها اجازه می‌دهد تا به‌طور فراینده‌ای به اقتصاد نپال کمک کنند.

ریسک‌گریزی

حالا با این شرایط کشورهایی مانند فیلیپین و نپال برای محافظت از شهروندان زن خود در خارج از کشور، مهاجرت زنان را ممنوع کرده‌اند. اگرچه ایس ممنوعیت‌ها با نیت خوب انجام شده است، اما بر همان افرادی که تلاش می‌کنند از آنها محافظت کنند، تأثیر منفی گذاشته است؛ زیرا زنان را از امرار معاش در خارج از کشور منع کرده‌اند. در منطقه هند و اقیانوس آرام، فیلیپین پیشگام این رفتار دیپلماسی معیشتی بود. نقطه‌ای در دیپلماسی که دولت سبب افزایش قدرت چانه‌زنی با کشورهای واردکننده نیروی کار می‌شد. هرازگاهی و در پاسخ به شکایاتی که صورت می‌گرفت، بارها ممنوعیت مهاجرت کارگران زن خانگی اعمال شده بود.

به‌تازگی در ژانویه ۲۰۲۰ فیلیپین مهاجرت کارگران زن خانگی به کویت را ممنوع کرد. این اتفاق پس از مرگ جنین ویلاوند، یک کارگر خانگی فیلیپینی، رخ داد که تا زمان مرگش مورد آزار فیزیکی و جنسی کارفرمایان کویتی خود قرار می‌گرفت. علاوه بر این، پس از افشای مشکلات کارگران زن نپالی، دولت نپال نیز ممنوعیت مهاجرت زنان زیر ۳۰ سال را برای کار آنان در کشورهای عربی خلیج فارس وضع کرد.

از نظر تحلیلگران اقتصادی و پژوهشگران دانشگاهی، این حمایت دیپلماسی در حالی می‌تواند مثرن‌تر باشد که

با فروکش کردن تب کرونا، این روزها شاهد افزایش بروز بیماری‌های ویروسی‌ای هستیم که آنها هم مثل انسان‌ها از ترس کرونا چند وقتی از خانه‌شان بیرون نمی‌آیند. یکی از این بیماری‌های ویروسی واکبردار علائم چشمی پرسروصدایی ایجاد می‌کند که از قدیم‌الایام در بین مردم شناخته‌شده است. ورم ملتحمه ویروسی معمولا در همین فصل بیشترین بروز را دارد و بازگشایی مدارس و افزایش مراودات افراد به گسترش چشم‌پزشکی می‌انجامد. در حالی که در ایران، ولی بدشانس باشید عوارض قرنیه‌ای به جا می‌گذارد که شاید سال‌ها درگیرتان کند. از این بیماری یادگارهایی مثل لکه‌های قرنیه‌ای، حساسیت به نور و کمی افتادگی پلک به جا می‌ماند.

اگر احیای قلبی یا فشار قفسه سینه و تنفس مصنوعی شروع می‌شود، احیای چشمی هم در ایران با شستن چشم‌ها با جای آغاز می‌شود! تقید به این اقدام در طول نسل‌ها چنان عزیز و دست‌نخورده باقی مانده که اگر روی یکی از قوطی‌های جعبه کمک‌های اولیه برچسب «چای مخصوص شستن چشم» دیدید، تعجب نکنید! شاید جایگاه این روش درمان تا طب سنتی ما هم‌تراز با سیر و پیاز نباشد، ولی در محبوبیت از آبلیمو-عسل چیزی کم ندارد.

تازه در هفت شهر عشق ایرانیان به چای، عطار خوش‌پسند ما جای را بدون هل و دارچین و گل سرخ و... سرو نمی‌کند. خلاصه اینکه مریض با چای چشمش را می‌شوید بعد به چشم‌پزشکی می‌رود تا با آب، چای و عسل هل و گل سرخ را از چشمش بشویند. در مورد بیماری ویروسی که در بالا ذکر شد، توصیه می‌شود با احترام به مقام بالای چای، در صورت صلاحدید از آب جوش که در یخچال نگهداری و خنک شده برای شست‌وشو در مواقع لازم استفاده شود.

تجویز قطره هم اغلب لازم است که تنها و تنها باید پس از ویزیت چشم‌پزشک (نه همسایه و فروشنده دارو و سازنده عینک و نوجوان پشت‌کنکوری که معدلش ۲۰ است و تابلو است دکتر می‌شود) صورت گیرد. انتقال این بیماری بسیار محتمل است، به شکلی که اگر یک نفر از اعضای خانواده درگیر شود بقیه را درگیرشده بدانید تا خلافش ثابت شود. حضور دانش‌آموز مبتلا در مدرسه می‌تواند همه مدرسه را درگیر کند و همین وضعیت برای کارمندان هم صادق است. تمام این ضررهای کاری و تحصیلی و اقتصادی با شستن دست‌ها و مدیریت درست بیماری کمتر می‌شود، اگرچه به صفر نمی‌رسد. بخشی از اقدامات پیشگیرانه هم معطوف به درمانگاه‌های چشم‌پزشکی است تا این بیماران زودتر ویزیت شده و سریع‌تر از درمانگاه خارج شوند تا بیماران دیگر که برای درست‌کردن ابرو آمده‌اند با چشم کور برنگردند! نکته آخر باز تأکید بر لزوم معاینه چشمی است؛ اگر لازم می‌دانید که معاینه شوید، به درمانگاه چشم‌پزشکی مراجعه کنید و چنانچه لازم نمی‌دانید معاینه شوید، حتما و قطعا به درمانگاه چشم‌پزشکی مراجعه کنید.

دربرگیرنده یکپارچگی و شفافیت باشد و موانع بیشتری را برای کارگران زن مهاجر ایجاد نکند، بلکه چتر حمایتگری برای آنان در کشورهای خاخی وجود داشته باشد. در این شرایط دولت‌ها به جای پرداختن به مشکل موجود -شرایط کار ناعادلانه و سوءاستفاده- قربانیان را مجازات کرده‌اند. این روند سبب شده زنان تحت فشار دولت‌ها و محدودیت‌های آنها قرار گیرند و به دنبال مسیریهای غیرقانونی و ناامن برای سفرهای بین‌المللی باشند. برای مثال، سفارت‌ها در کشورهای مختلف با درخواست‌های بی‌شماری برای کمک مواجه هستند؛ تعداد خیلی بیشتری نسبت به زنانی که به صورت رسمی از کشورشان خارج شده و برای کار رفته‌اند. در سطح بین‌المللی، زنان مورد استمار گروه‌هایی هستند که خود را به‌عنوان آژانس یا کارفرما معرفی می‌کنند.

مسیرهای جایگزین

در این تحلیل آمده است که صرف‌نظر از ممنوعیت‌های جابه‌جایی نیروی کار، افرادی که به هدف ارتقای وضعیت اجتماعی-اقتصادی خود هدایت می‌شوند، همیشه راه‌هایی برای اشتغال پیدا می‌کنند و اگر لازم است برای یافتن کار در خارج از کشور خود حاضرند جان خود را به خطر بیندازند و حتی اگر لازم باشد به سفرهای غیرقانونی و خطرناک متوسل شوند؛ بنابراین به دولت‌ها پیشنهاد می‌شود برای اطمینان از ایمنی بیشتر برای شهروندان خود، به جای ممنوعیت جابه‌جایی مهاجرت، به دنبال محافظت از زنان خود در خارج از کشور باشند.

این تحلیل به سازمان‌های بین‌المللی پیشنهاد داده است تا کشورها را موظف به ایجاد، اجرا و تعهد به شرایط استاندارد استخدام کارگران در بخش‌های رسمی و غیررسمی کنند. از این طریق با ارائه صحیح پیشنهاد کار به زنان، در عین حال که حقوق کارگران را آموزش می‌دهد، از سوی دیگر متجاوزان را پاسخ‌گو می‌کند. با گسترش این شرایط زنان واقعا می‌توانند بدون ترس از کارفرمایان استثمارگر از مزایای اجتماعی-اقتصادی جابه‌جایی نیروی کار برخوردار شوند.